

บทที่ 3

ลักษณะการดำเนินงานของบริษัท วิ.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด

ประวัติความเป็นมาของบริษัท

บริษัท วิ.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด ได้จัดตั้งขึ้นโดย คุณยุทธพงศ์ จีรประภาพงษ์ เพื่อดำเนินกิจการฟาร์มผลิตสุกรและอาหารสัตว์ ในปี พ.ศ. 2537 ด้วยทุนจดทะเบียน 5 ล้านบาท บนเนื้อที่ 47 ไร่ มีสถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ 277/1 หมู่ 1 ตำบลแม่ริมเหนือ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ต่อมาคุณยุทธพงศ์ จีรประภาพงษ์ เห็นว่ากิจการฟาร์มผลิตสุกรและอาหารสัตว์มีคู่แข่งที่เข้มใส จึงได้ทำการขยายกิจการโดยเพิ่มทุนจดทะเบียนมากขึ้น ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 35 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเอาเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยมาช่วยในการผสมเทียมสุกรและผลิตอาหารสัตว์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

จากการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันบริษัทฯ มีบุคลากรทั้งสิ้น 185 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร 7 คน ฝ่ายจัดการ 19 คน ฝ่ายผลิตอาหารสัตว์ 32 คน ฝ่ายผลิตสุกร 99 คน และฝ่ายก่อสร้างและซ่อมบำรุง 28 คน มีสุกรพ่อแม่พันธุ์ในขนาด 4,500 แม่ จึงสามารถผลิตสุกรจำหน่ายให้กับบริษัทในเครือได้เฉลี่ยเดือนละ 8,000 ถึง 9,000 ตัว เพื่อเลี้ยงเป็นสุกรขุนต่อไป สำหรับโรงงานผลิตอาหารสัตว์มีกำลังการผลิตอยู่ที่ 100 ตันต่อวัน

ลักษณะการดำเนินงานของบริษัท

บริษัท วิ.พี.เอฟ.กรุ๊ป.จำกัด ดำเนินกิจการฟาร์มผลิตสุกรและอาหารสัตว์ มีผลิตภัณฑ์อยู่ 2 ชนิดดังนี้

1. สุกร

บริษัททำการผลิตสุกรแบบครบทุกขั้นตอนในฟาร์มเดียวกัน ตั้งแต่ทำการเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ ผสมพันธุ์ เลี้ยงดูสุกรขณะอู้มท้อง ทำคลอด และอนุบาลจนถึงหย่านม แล้วจึงส่งขายให้บริษัทในเครือ โดยมีน้ำหนักมาตรฐานต่อตัวที่ 6.5 กิโลกรัม สุกรพ่อแม่พันธุ์ที่เลี้ยงมี 3 สายพันธุ์ได้แก่ พันธุ์ลาร์จไวน์ พันธุ์แลนด์เรซ และพันธุ์ดรูคเจอซี่ ซึ่งเป็นพันธุ์ที่เป็นที่นิยมของตลาดปัจจุบันเป็นอย่างมาก ในการผลิตบริษัทฯ จะใช้วิธีการผสมเทียม โดยถ้าเป็นสุกรพ่อแม่พันธุ์จะใช้การ

ผสมเทียมแบบสายพันธุ์เดียวกัน สำหรับการผลิตสุกรขุนจะใช้วิธีการผสมเทียมข้ามพันธุ์แบบสามสายพันธุ์ ซึ่งลักษณะของโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ ผสมพันธุ์ อนุบาล และขุนสุกรจะเป็นโรงเรือนแบบปิด

2. อาหารสัตว์

อาหารสัตว์ที่บริษัททำการผลิตมีทั้งหมด 9 ชนิดดังนี้

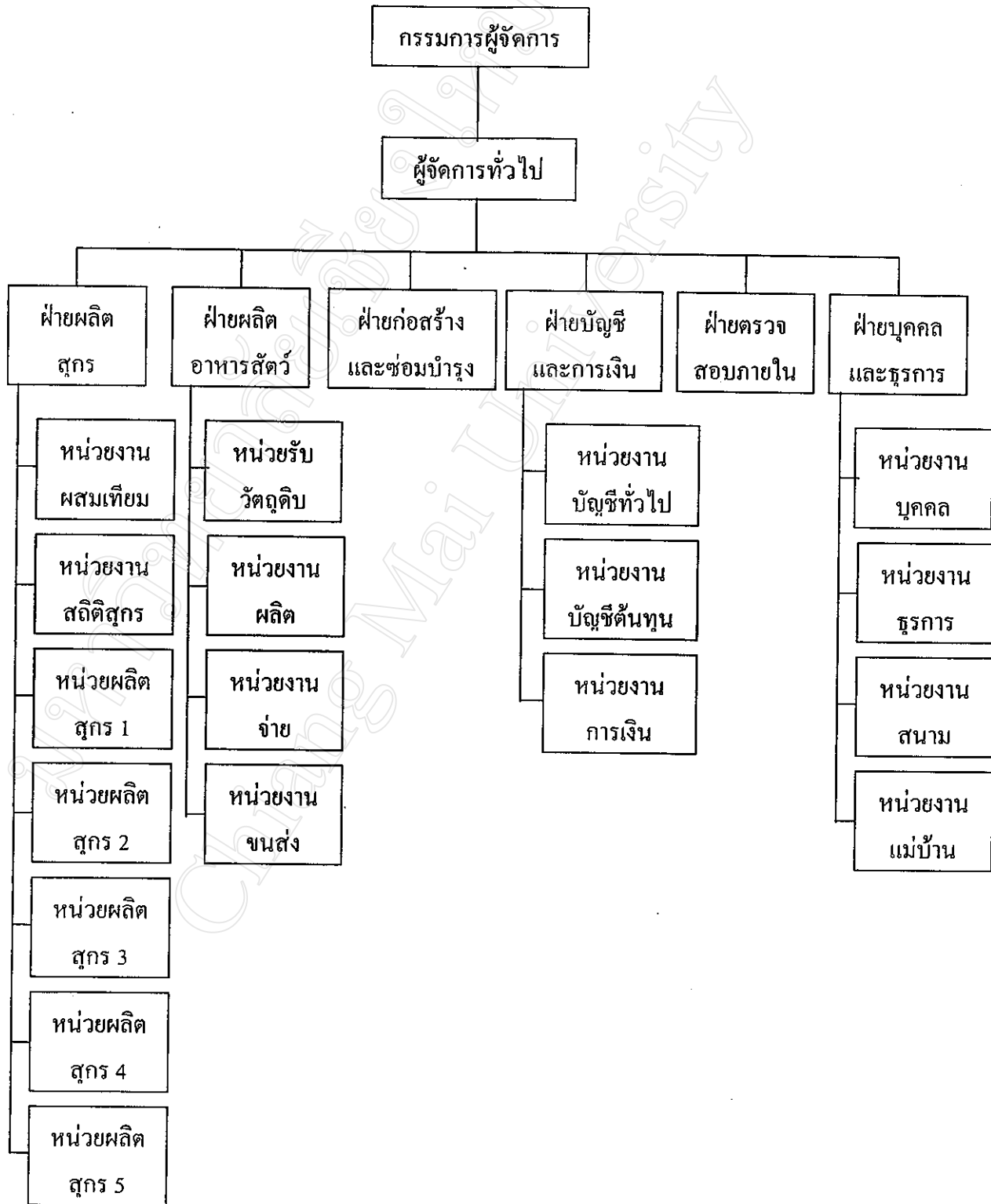
1. อาหารสุกรเลียถาง
2. อาหารสุกรอนุบาล 1
3. อาหารสุกรอนุบาล 2
4. อาหารสุกรรุ่น
5. อาหารสุกรรุ่นพันธุ์
6. อาหารสุกรขุน
7. อาหารสุกรเลี้ยงลูก
8. อาหารสุกรอู้มท้อง
9. อาหารสุกรเล็ก

อาหารที่ผลิตได้ทั้งหมด 80% จะส่งขายให้บริษัทในเครือ ที่เหลืออีก 20% จะนำมาใช้เป็นอาหารให้แก่สุกรของบริษัทฯ

โครงสร้างองค์กร

บริษัท วี.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด ได้กำหนดโครงสร้างองค์กร โดยจัดแบ่งตามหน้าที่ (Functional Structure) มีลักษณะของโครงสร้างองค์กรไม่ซับซ้อน ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ฝ่ายคือ ฝ่ายผลิตสุกร ฝ่ายผลิตอาหารสัตว์ ฝ่ายก่อสร้างและซ่อมบำรุง ฝ่ายบัญชีและการเงิน ฝ่ายตรวจสอบภายใน และฝ่ายบุคคลและธุรการ ดังแสดงในภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างองค์กร โดยมีผู้จัดการทั่วไปทำหน้าที่รับนโยบายจากกรรมการผู้จัดการ แล้วนำมาวางแผนและมอบหมายหน้าที่ให้ฝ่ายต่างๆ นำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัท

ภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างองค์กร ของบริษัท วิ.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด

จากโครงสร้างองค์กร อำนาจการสั่งงานจะเริ่มจากผู้จัดการทั่วไป ซึ่งเป็นผู้สั่งการ ประสานงานในฝ่ายต่างๆ ตลอดจนควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายต่างๆ ได้แก่

1. กรรมการผู้จัดการ มีหน้าที่วางนโยบาย กำหนดทิศทางในการดำเนินงานของบริษัท ควบคุมการดำเนินงานของผู้จัดการทั่วไปและพนักงานในบริษัท ให้ทุกฝ่ายปฏิบัติงานให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งควบคุมระบบบัญชีและการเงินให้ถูกต้องเหมาะสมกับทุกสถานการณ์เพื่อให้การดำเนินงานของบริษัทฯเป็นไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้วางไว้

2. ผู้จัดการทั่วไป มีหน้าที่รับนโยบายจากกรรมการผู้จัดการโดยตรง ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายผลิตสุกร ฝ่ายผลิตอาหารสัตว์ ฝ่ายก่อสร้างและซ่อมแซม ฝ่ายบัญชีและการเงิน ฝ่ายตรวจสอบภายใน และฝ่ายบุคคลและธุรการ ให้สามารถทำงานประสานกันได้ตรงตามนโยบายที่ผ่านมาจากกรรมการผู้จัดการ และควบคุมดูแลการทำงานของฝ่ายต่างๆ เป็นระยะๆ เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานเป็นที่น่าพอใจพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้น

3. ฝ่ายผลิตสุกร มีหน้าที่ในการผลิตสุกรพ่อแม่พันธุ์และสุกรขุน มี 7 หน่วยงานย่อย ดังนี้

3.1 หน่วยงานผสมเทียม มีหน้าที่รีดน้ำเชื้อ เจือจางและตรวจสอบคุณภาพของน้ำเชื้อ เพื่อส่งจ่ายไปให้ฝ่ายอุ้มท้อง

3.2 หน่วยงานสถิติ มีหน้าที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสุกร บันทึกประวัติตั้งแต่เกิดจนถึงจุดคัดทิ้ง(ปลดอายุการใช้งาน)

3.3 หน่วยงานผลิตสุกร 1 มีหน้าที่ในการผสมพันธุ์สุกร ดูแลสุกรตั้งแต่อุ้มท้อง คลอด และหย่านม ในหน่วยผลิตนี้มีโรงเรือน 3 โรงเรือน ได้แก่ โรงเรือนอุ้มท้อง 0/1 ความจุ 636 ของ โรงเรือนคลอด 2/0 ความจุ 194 ของ และ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/1 ความจุ 475 ของ ดังแสดงในภาพที่ 7

3.4 หน่วยงานผลิตสุกร 2 มีหน้าที่ในการผสมพันธุ์สุกร ดูแลสุกรตั้งแต่อุ้มท้อง คลอด และหย่านม ในหน่วยผลิตนี้มีโรงเรือน 3 โรงเรือน ได้แก่ โรงเรือนคลอด 2/1 ความจุ 248 ของ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/2 ความจุ 644 ของ และ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/11 ความจุ 189 ของ ดังแสดงในภาพที่ 7

3.5 หน่วยงานผลิตสุกร 3 มีหน้าที่ในการผสมพันธุ์สุกร ดูแลสุกรตั้งแต่อุ้มท้อง คลอด และหย่านม ในหน่วยผลิตนี้มีโรงเรือน 3 โรงเรือน ได้แก่ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/3 ความจุ 358 ของ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/4 ความจุ 362 ของ และ โรงเรือนคลอด 2/3 ความจุ 450 ของ ดังแสดงในภาพที่ 7

3.6 หน่วยงานผลิตสุกร 4 มีหน้าที่ในการผสมพันธุ์สุกร ดูแลสุกรตั้งแต่อุ้มท้อง คลอด และหย่านม ในหน่วยผลิตนี้มีโรงเรือน 5 โรงเรือน ได้แก่ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/6 ความจุ 342 ของ โรง

เรือนคลอด 2/2 ความจุ 104 ของ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/8 ความจุ 462 ของ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/5 ความจุ 375 ของ และ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/7 ความจุ 444 ของ ดังแสดงในภาพที่ 7

3.7 หน่วยผลิตสุกร 5 มีหน้าที่ในการผสมพันธุ์สุกร ดูแลสุกรตั้งแต่อุ้มท้อง คลอด หย่านม และดูแลสุกรทดแทน ในหน่วยผลิตนี้มีโรงเรือน 5 โรงเรือน ได้แก่ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/8 ความจุ 1,020 ของ โรงเรือนทดแทน 3/1 ความจุ 904 ของ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/9 ความจุ 1,110 ของ โรงเรือนอุ้มท้อง 1/10 ความจุ 1,070 ของ และ โรงเรือนคลอด 2/4 ความจุ 161 ของ ดังแสดงในภาพที่ 7

4. ฝ่ายผลิตอาหารสัตว์ มีหน้าที่ในการผลิตอาหารสัตว์ทั้ง 9 ชนิดคือ อาหารสุกร เลี้ยงกลาง อาหารสุกรอนุบาล 1 อาหารสุกรอนุบาล 2 อาหารสุกรรุ่น อาหารสุกรรุ่นพันธุ์ อาหารสุกรขุน อาหารสุกรเลี้ยงลูก อาหารสุกรอุ้มท้อง และอาหารสุกรเล็ก มี 4 หน่วยงานย่อยดังนี้

4.1 หน่วยงานรับวัตถุดิบ มีหน้าที่ในการรับวัตถุดิบตามใบสั่งซื้อและทำการตรวจสอบคุณภาพของวัตถุดิบ

4.2 หน่วยงานผลิต มีหน้าที่ในการผลิตอาหารทั้ง 9 ตามคำสั่งผลิต

4.3 หน่วยงานจ่าย มีหน้าที่ในการจ่ายอาหารให้แก่เล้า และบริษัทในเครือผู้สั่งซื้อ และทำการเปิดบิลจ่ายส่งให้ฝ่ายบัญชี

4.4 หน่วยงานขนส่ง มีหน้าที่ในการขนส่งอาหารให้แก่เล้าและบริษัทในเครือผู้สั่งซื้อ

5. ฝ่ายก่อสร้างและซ่อมบำรุง มีหน้าที่เตรียมวางแผนงานก่อสร้างและซ่อมบำรุง อาคารสำนักงาน โรงเรือนต่างๆ ของบริษัทฯ โรงงานอาหารสัตว์ บ่อบำบัดน้ำเสียของบริษัทฯ ฯลฯ

6. ฝ่ายบัญชีและการเงิน มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานระบบบัญชี การเงิน รวมทั้งการจัดการทางด้านภาษีอากร มี 3 หน่วยงานย่อยดังนี้

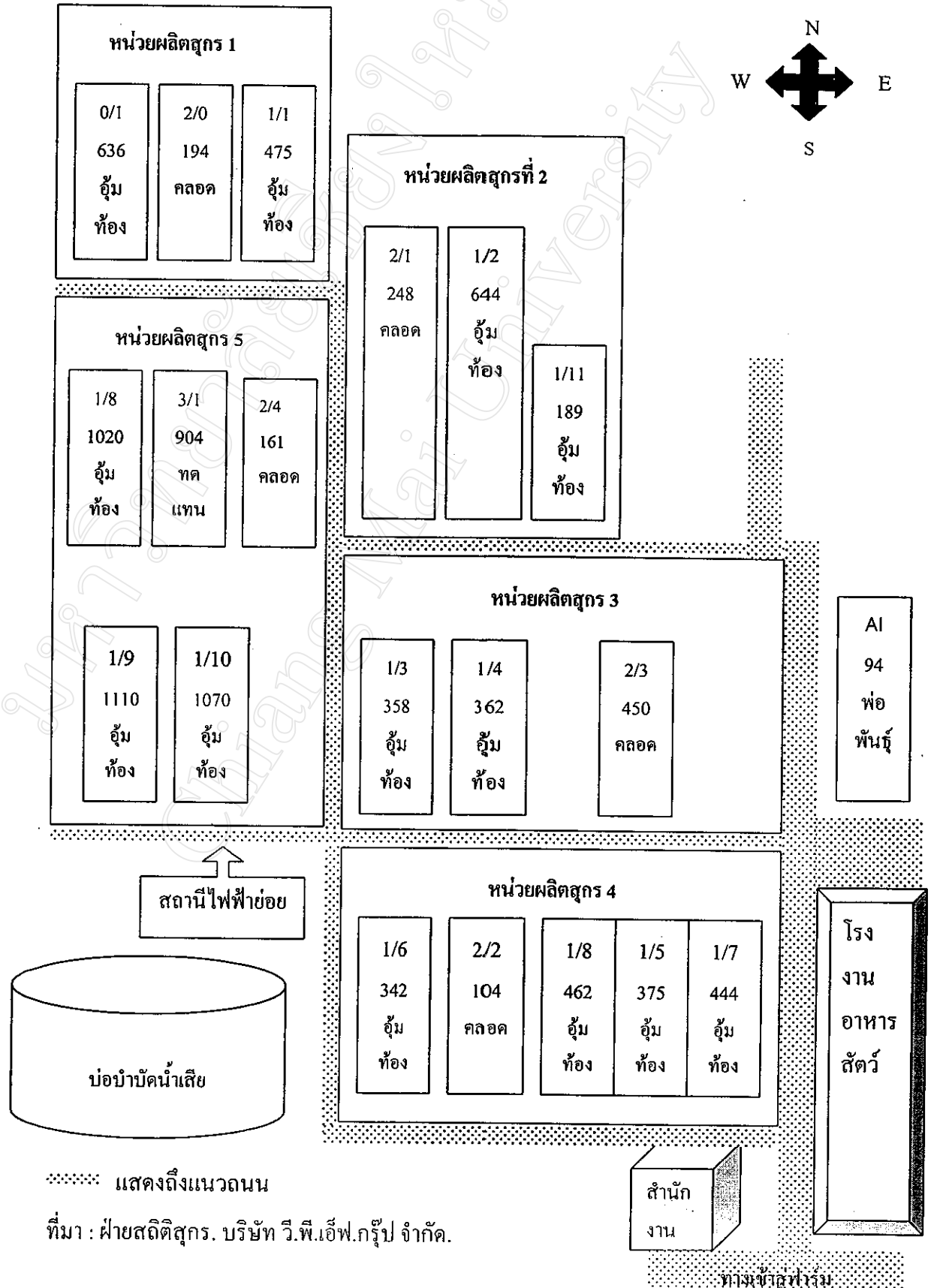
6.1 หน่วยงานบัญชีทั่วไป มีหน้าที่จัดระบบเอกสารทางบัญชี บันทึกบัญชี จัดทำงบการเงินเพื่อแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทฯ

6.2 หน่วยงานบัญชีต้นทุน มีหน้าที่จัดระบบเอกสารเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต คำนวณต้นทุนการผลิต รวมทั้งออกรายงานต้นทุน

6.3 หน่วยงานการเงิน มีหน้าที่จัดระบบการเงิน รายการรับเงิน-จ่ายเงิน ควบคุมทะเบียนเช็ค จัดทำรายงานการรับเงิน-จ่ายเงินของบริษัทฯ

7. ฝ่ายตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายต่างๆ ในบริษัทฯ

ภาพที่ 7 แผนผังแสดงตำแหน่งที่ตั้งโรงเรียนและแสดงความสามารถรับสุกรได้(ตัว) ของบริษัท วิ.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด

8. ฝ่ายบุคคลและธุรการ มีหน้าที่หลักในการให้ความสนับสนุนกับทุกๆ ฝ่าย เพื่อให้การปฏิบัติงานภายในบริษัทฯ มีความสอดคล้องกัน มี 4 หน่วยงานย่อยดังนี้

8.1 หน่วยงานบุคคล มีหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ การสรรหาพนักงาน คัดเลือกพนักงาน บรรจุพนักงาน ฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน จัดทำทะเบียนประวัติพนักงาน ประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดการเกี่ยวกับสวัสดิการ ผลตอบแทนและแรงงานสัมพันธ์

8.2 หน่วยงานธุรการ มีหน้าที่จัดการระบบเอกสารเข้า-ออก ติดต่อกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกดูแลการใช้ยานพาหนะของบริษัทฯ รวมถึงงานสวัสดิการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของทุกๆ ฝ่ายในบริษัทฯ

8.3 หน่วยงานสนาม มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณภายในบริษัทฯ รดน้ำต้นไม้ เป็นต้น

8.4 หน่วยงานแม่บ้าน มีหน้าที่ทำความสะอาดอาคารสำนักงาน

ลักษณะของค่าใช้จ่ายและโครงสร้างรหัสบัญชี

ลักษณะของค่าใช้จ่าย

จากการศึกษาข้อมูลของบริษัท วี.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด จะเห็นได้ว่าในแต่ละหน่วยงานมีลักษณะของงานและหน้าที่งานที่แตกต่างกัน ซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนั้นมีทั้งส่วนที่สามารถระบุลงสู่หน่วยงานที่เกิดค่าใช้จ่ายได้โดยตรง และส่วนที่ไม่สามารถระบุลงสู่หน่วยงานได้ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น โดยตรงในหน่วยงานและสามารถระบุลงสู่ผลิตภัณฑ์ได้
2. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น โดยตรงในหน่วยงานแต่ไม่สามารถระบุลงสู่ผลิตภัณฑ์ได้
3. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น โดยรวม โดยไม่สามารถระบุลงสู่แผนกได้

โครงสร้างรหัสบัญชี

ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบริษัท จะถูกจัดแบ่งตามประเภทของค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ตามรหัสบัญชีซึ่งโครงสร้างรหัสบัญชีของบริษัทฯ ประกอบด้วยตัวเลข 6 หลัก โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

รหัสบัญชี(Account Code) เป็นรหัสบัญชีแยกประเภท ประกอบด้วยรหัสหลัก(Main Code) 6 ตัวอักษร และรหัสย่อย(Sub Code) 2 ตัวอักษร ดังนี้

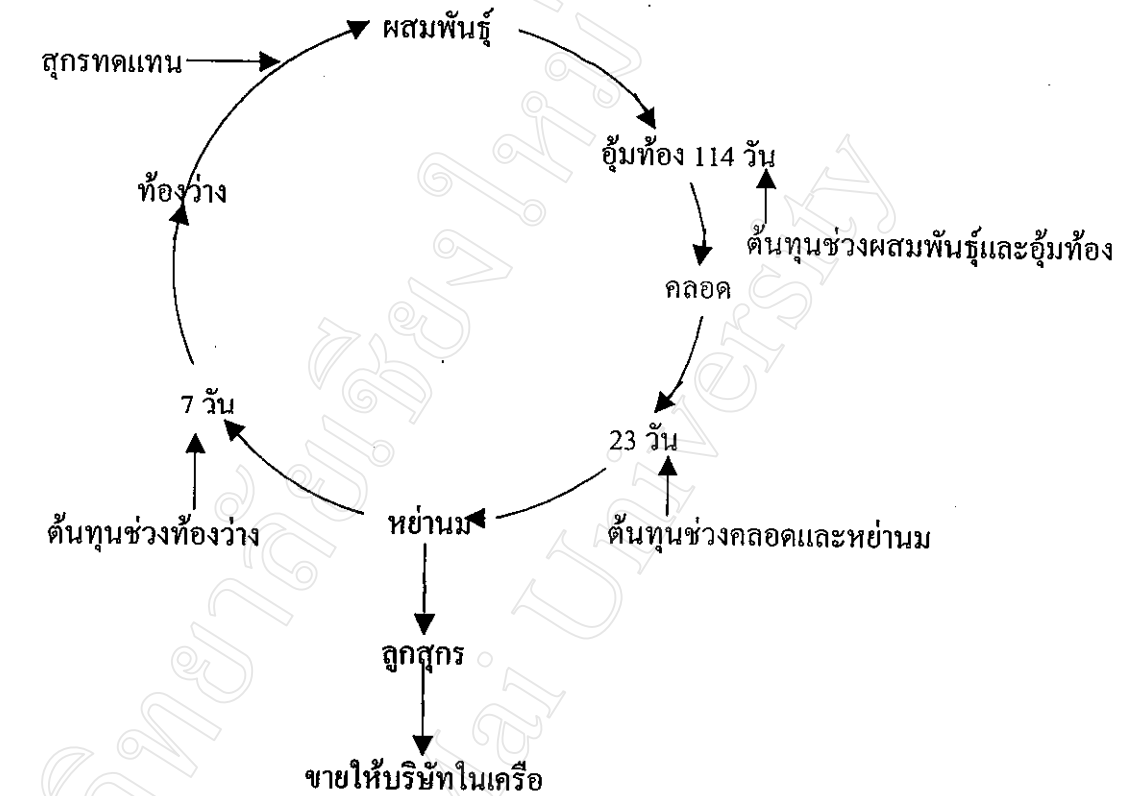
รหัสบัญชีหลัก	บัญชี
1111 – 1999	หมายถึง สินทรัพย์
2111 – 2999	" หนี้สิน
3111 – 3999	" ทุน
4111 – 4999	" รายได้
5111 – 5999	" ค่าใช้จ่าย

สำหรับรหัสย่อย 2 ตัวอักษรเป็นการแสดงถึงบัญชีย่อยของรหัสบัญชีหลัก

ขั้นตอนการผลิตสุกร

บริษัท วี.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด ทำการผลิตสุกรโดยใช้วิธีการผสมเทียม ซึ่งมีวงจรการผลิตสุกรดังแสดงในภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แสดงวงจรการผลิตสุกรของบริษัท วี.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด

การผสมพันธุ์สุกร

บริษัท วี.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด มีการผสมพันธุ์สุกร 2 ลักษณะดังนี้

1. การผสมเพื่อผลิตสุกรพันธุ์แท้

เป็นการผสมเพื่อผลิตสุกรที่จะใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์สุกร โดยนำเอาพ่อแม่สุกรพันธุ์แท้ที่เป็นพันธุ์เดียวกันผสมกัน จะได้ลูกสุกรเป็นพันธุ์แท้เช่นเดียวกับพ่อแม่พันธุ์ ปัจจุบันสายพันธุ์ที่บริษัทใช้เป็นสุกรพ่อแม่พันธุ์มีอยู่ 3 สายพันธุ์ได้แก่ พันธุ์ลาร์จไวน์ พันธุ์แลนด์เรซ และพันธุ์ดูรอกเจอซี

2. การผสมเพื่อผลิตสุกรขุน

เป็นการผสมเพื่อผลิตสุกรขุน โดยใช้วิธีการผสมข้ามพันธุ์แบบสามสายพันธุ์ได้แก่ พันธุ์ลาร์จไวน์ พันธุ์แลนด์เรซ และพันธุ์ดูรอกเจอซี

การผสมพันธุ์สุกรจะทำเมื่อสุกรเป็นสัดอย่างแท้จริง คือระยะเวลาช่วง 10-12 ชั่วโมง ก่อนไข่ตก เพื่อให้เชื้อตัวผู้สามารถผสมกับไข่ได้มากที่สุด ซึ่งโดยปกติแล้วไข่ตกประมาณ 24 - 36

ชั่วโมง หลังจากเริ่มอาการเป็นสัปดาห์ โดยปกติจะใช้จำนวนพ่อพันธุ์ต่อแม่พันธุ์ประมาณ 1 ต่อ 50 สำหรับจำนวนการใช้พ่อพันธุ์ที่จะใช้ในการผสมพันธุ์จะใช้ในช่วงอายุ 11 เดือน ถึง 42 เดือน

บริษัทฯ จะทำการผสมพันธุ์สุกรในช่วงที่อากาศไม่ร้อนจัด ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเช้าและเย็น เพื่อป้องกันไม่ให้แม่สุกรและพ่อสุกรเหนียวและหอบ โดยจะทำการผสมซ้ำอีกครั้ง คือถ้าผสมครั้งแรกในตอนเช้าก็จะผสมอีกครั้งในตอนเย็น หรือถ้าผสมในตอนเย็นก็จะผสมซ้ำอีกครั้งในตอนเช้าของวันต่อมา เพื่อเป็นการเพิ่มอัตราการผสมติดและได้จำนวนลูกสุกรต่อคอกมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันบริษัทฯ สามารถผลิตสุกรได้ 27 ตัวต่อแม่ต่อปี

ในการผสมเทียมจะทำการรีดน้ำเชื้อจากตัวผู้ โดยจะทำการรีดวันละ 2 ครั้งเช้าและเย็น จากนั้นจะทำการตรวจสอบคุณภาพและเจือจางน้ำเชื้อ แล้วจึงฉีดเข้าไปในอวัยวะสืบพันธุ์ของตัวเมียในระยะแรกของอาการเป็นสัปดาห์ เพื่อตัวเมียตั้งท้องซึ่งมีขั้นตอนในการผสมพันธุ์ดังนี้

1. ตรวจเช็คสุกรแม่พันธุ์ที่เป็นสัปดาห์อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง เมื่อพบสุกรสาวตัวใดเป็นสัปดาห์และยินยอมรับการผสม จะทิ้งไว้ประมาณ 10 - 12 ชั่วโมงเพื่อให้สุกรเป็นสัปดาห์อย่างแท้จริงแล้วจึงผสม

2. ทำความสะอาดแม่พันธุ์ที่จะผสม

3. เตรียมแผงเหล็กเพื่อใช้กันพ่อพันธุ์ขณะผสมพันธุ์ และย้ายสุกรพ่อพันธุ์มายัง

จุดผสม

4. เบิกน้ำเชื้อพร้อมอุปกรณ์การผสม ตามจำนวนสุกรที่เช็คว่าเป็นสัปดาห์เมื่อ 10 - 12

ชั่วโมงก่อน

5. บีบน้ำเชื้อใส่ตรงปลายลิ้นเทียม(อวัยวะเพศเทียม) เพื่อช่วยในการหล่อลื่น แล้วสอดอวัยวะเพศเทียมนี้อเข้าไปในอวัยวะเพศของสุกรแม่พันธุ์ โดยสอดในลักษณะเข็ควัวเพศขึ้น ด้านบนตั้งขึ้นประมาณ 45 องศา พร้อมกับหมุนอวัยวะเพศในลักษณะทวนเข็มนาฬิกา จนกระทั่งเกลียวของอวัยวะเพศล็อกกับปากมดลูก ซึ่งการจับอวัยวะเพศเทียมให้จับเฉพาะด้ามจับเท่านั้น

6. ใช้มือซ้ายจับด้ามอวัยวะเพศรวมกับหางของสุกรแม่พันธุ์ ส่วนมือขวาบีบน้ำเชื้อเข้าในรูที่ด้ามของอวัยวะเพศอย่างช้า ๆ ในขณะที่บีบจะมีพนักงานอีก 1 คน นั่งบนหลังแม่พันธุ์ คอยกระตุ้นสุกรแม่พันธุ์ในขณะที่ผสมพันธุ์ โดยการ ใช้มือหรือเท้าลูบไป-มาบนรวงนม และคอยดูพ่อพันธุ์ให้ยืนอยู่ด้านหน้าแม่พันธุ์ไม่ให้หนีออกไปจากที่ขังไว้หรือไม่ให้พ่อพันธุ์นอน เพื่อช่วยกระตุ้น

7. จะมีการจัดอวัยวะเพศเทียมให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้น้ำเชื้อทะลักออกมา

8. เมื่อผสมเสร็จจะนำอวัยวะเพศออกโดยหมุนตามเข็มนาฬิกาอย่างช้า ๆ

การอุ้มท้องของสุกร

เมื่อทำการผสมพันธุ์แม่สุกรแล้ว จะทำการตรวจดูว่าสุกรแม่พันธุ์ที่ได้รับการผสมนั้น ตั้งท้องจริงหรือไม่ โดยสังเกตจากการเป็นสัดว่ายังเป็นสัดอีกหรือไม่ ปกติแม่สุกรจะเป็นสัดให้เห็น ทุกๆ 21 วัน หากครบกำหนดแล้วแม่สุกรนั้นไม่เป็นสัดอีกก็แสดงว่าแม่สุกรตัวนั้นตั้งท้องแล้ว

เมื่อสุกรแม่พันธุ์ตั้งท้องทางบริษัท จะทำการแยกสุกรให้อยู่ในช่องต่างหาก ไม่ขังรวมกันเพื่อป้องกันมิให้เกิดการต่อสู้หรือกัดกันของสุกรแม่พันธุ์ เป็นผลทำให้การผสมติดลดลงหรือได้ ลูกน้อยตัว หรืออาจทำให้เกิดการแท้งลูกได้ นอกจากนี้ยังต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ฟันคอกจะต้องสะอาด ที่กินน้ำและรางอาหารจะสะอาดปราศจากเศษอาหารตกค้าง เพราะจะทำให้เกิดการเน่า เป็นเหตุให้แม่สุกรท้องเสียได้และจะมีการดูแลรักษาสุขภาพของสุกรแม่พันธุ์เป็นพิเศษเพื่อให้ สุขภาพของสุกรแม่พันธุ์สมบูรณ์ เมื่อแม่สุกรเริ่มมีอาการป่วยจะแสดงออกโดยการกินอาหารลดลง ดังนั้นเมื่อพบสุกรแม่พันธุ์เริ่มป่วยจะทำการรักษาทันที สำหรับอาหารสุกรแม่พันธุ์จะเป็นอาหาร สูตรอุ้มท้อง ซึ่งมากด้วยคุณค่าของอาหารและปริมาณของอาหารที่เพียงพอกับความต้องการของ สุกรแม่พันธุ์และลูกสุกรที่อยู่ในท้อง ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะดังนี้

1. การให้อาหารสุกรแม่พันธุ์อุ้มท้อง ตั้งแต่วันผสมจนถึง 84 วัน หรือ 12 สัปดาห์ จะให้อาหารประมาณ 0.9 – 1.2 กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน
2. การให้อาหารสุกรแม่พันธุ์อุ้มท้อง ตั้งแต่ 84 วัน หรือ 12 สัปดาห์ – 7 วันคลอด จะเพิ่มปริมาณอาหารให้แม่สุกรมากขึ้นเป็น 2 – 3 กิโลกรัม ต่อวันต่อตัว โดยจะดูหุ่นของสุกรแม่พันธุ์ ประกอบ
3. การให้อาหารสุกรแม่พันธุ์ก่อนคลอด คือประมาณ 7 วัน ก่อนที่จะคลอดจะเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษโดยจะมีการใส่ยาป้องกันลูกสุกรท้องร่วงลงในอาหารสุกรแม่พันธุ์ ซึ่งจะต้องให้ยานี้ตลอดไปจนหลังจากที่แม่สุกรคลอดแล้ว 2 สัปดาห์

โดยปกติสุกรแม่พันธุ์จะใช้เวลาดังท้องนานประมาณ 112 – 115 วัน แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะ อยู่ที่ 114 วัน แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดวันคลอดอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและอายุของสุกรแม่พันธุ์

การคลอดของสุกร

ก่อนที่แม่สุกรจะคลอดประมาณ 7 วัน จะมีการเคลื่อนย้ายสุกรแม่พันธุ์เข้าช่องคลอด และทำการอาบน้ำยาฆ่าพยาธิภายนอก เช่น จีเรื่อน ส้างไขพยาธิที่ติดอยู่ตามตัวออกให้หมด และทำ

ความสะอาดเล้าคลอดและล้างด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ในช่วงนี้อาหารของสุกรแม่พันธุ์จะเป็นสูตรเลี้ยงลูกซึ่งมีโปรตีนและพลังงานตามความต้องการของแม่สุกรเลี้ยงลูก ทั้งนี้เพื่อให้แม่สุกรผลิตน้ำนมเพื่อเลี้ยงลูกไว้ก่อนคลอดลูก ก่อนกำหนดคลอดลูกประมาณ 3 - 4 วันจะลดอาหารแม่สุกรให้เหลือวันละหนึ่งกิโลกรัมและงดให้ในวันคลอด

อุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการคลอดซึ่งต้องมีการเตรียมไว้ประกอบด้วย คีมตัดเชือก ตัดหาง ทิงเจอร์ไอโอดีน ยาธาตุน้ำหนัก เชือกผูสายสะดือ เครื่องกักให้ความอบอุ่นเพื่อช่วยในการคลอดของแม่สุกร

สำหรับอาการแสดงของสุกรแม่พันธุ์ใกล้คลอดสุกรแม่พันธุ์มีอาการกระสับกระส่าย กระวนกระวาย มีน้ำเล็ดขับออกทางช่องคลอด มีน้ำคร่ำขับออกจาวัยวะเพศ หางบิดงอ อุณหภูมิสูง เต้านมคัด อวัยวะภายนอกบวมแดงและเหี่ยวยาน เชิงกรานขยายและหย่อน เต้านมขยายใหญ่ย้อยมองเห็นได้ชัดและอัตราการเต้นของหัวใจหรือการหายใจเพิ่มขึ้น

การคลอดของสุกรแม่พันธุ์จะแบ่งออกได้ 3 ระยะคือ

1. ระยะเตรียมการคลอด ปากมดลูกของสุกรแม่พันธุ์จะขยายออก
2. ระยะสุกรแม่พันธุ์เบ่งลูกออก จากตัวแรกถึงตัวสุดท้าย
3. ระยะสุกรแม่พันธุ์ขับรกออก หลังคลอดลูกหมดแล้ว

ก่อนการคลอดประมาณ 3 - 6 ชั่วโมง จะปรากฏน้ำคร่ำกับเศษขี้ของลูกสุกรไหลออกประมาณ 15 - 20 นาที ให้หลังแม่สุกรจะเบ่งและเกร็งกล้ามเนื้อท้อง ลูกสุกรก็จะคลอดออกมา การคลอดลูกของสุกรแต่ละตัวจะเอาแน่นอนไม่ได้ บางครั้งก็ออกมาติดกัน แต่บางครั้งก็จะทิ้งช่วงห่างซึ่งต้องคอยดูว่าถ้าห่างนานเกินไปจะต้องให้ความช่วยเหลือ หากปล่อยให้สุกรเบ่งนานเกิน 15 นาที สะดืออาจจะขาดได้ทำให้ลูกสุกรตายได้ การคลอดลูกของสุกรแม่พันธุ์จะสิ้นสุดเมื่อรกออกมาทั้งสองข้าง หลังจากทีสุกรแม่พันธุ์คลอดลูกออกมาหมดแล้วจะทำความสะอาดร่างกายสุกรแม่พันธุ์อีกครั้งด้วยการเช็ดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอ่อน ๆ ตามบริเวณสะโพก รอบ ๆ อวัยวะเพศ บริเวณพื้นที่องและเต้านม

การหย่านมสุกร

บริษัทฯ จะทำการหย่านมเมื่อลูกสุกรมีอายุ 23 วัน โดยลูกสุกรจะมีน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ตัวละ 7 กิโลกรัมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- ลดอาหารสุกรแม่พันธุ์ก่อนหย่านมประมาณ 2 - 3 วัน
- งดอาหารสุกรแม่พันธุ์ในวันที่จะหย่านม

- เตรียมทางเดิน คอกรับสุกรหย่านมให้พร้อม
- ไล่สุกรออกจากคอกคอกคอดที่ละตัว ให้เดินไปตามทางที่เตรียมไว้
- ฉีดวิตามิน เอ ซี อี ให้แม่สุกรหย่านมทุกตัว
- ให้ย้ายปฏิชีวนะลูกสุกรทุกตัวที่ย้าย

ในการหย่านมจะพยายามทำให้ลูกสุกรได้รับความเครียดน้อยที่สุด โดยการย้ายแม่สุกรออกไปจากคอกแล้วปล่อยให้ลูกสุกรอยู่ในคอกเดิม เพื่อลดความเครียดจากอาหารใหม่ ซึ่งในอาหารลูกสุกรหย่านมจะมีการผสมยาปฏิชีวนะลงไปด้วย ซึ่งนอกจากจะช่วยลดความเครียดแล้วยังช่วยป้องกันเชื้อแบคทีเรียไม่ให้เกิดอาการท้องร่วง ในสภาวะที่ลูกสุกรได้รับความเครียดจากการหย่านมและเปลี่ยนอาหารใหม่ด้วย จากนั้นจึงทำการย้ายลูกสุกรไปเลี้ยงในคอกสุกรขุนของบริษัทในเครือต่อไป

ช่วงท้องว่างของสุกร

หลังจากย้ายสุกรแม่พันธุ์จากลูกคอกหย่านม จะให้แม่สุกรพักฟ่อน 7 วัน แล้วจึงผสมต่อ ในช่วงนี้จะทำการคัดแม่พันธุ์ที่มีอายุเกินกว่า 30 เดือนทิ้งและจะมีการนำสุกรสาวที่มีอายุ 8 เดือนมาทดแทน ในช่วงนี้สุกรแม่พันธุ์จะได้กินอาหารเลี้ยงลูก จะมีการดูแลให้สุกรแม่พันธุ์อ้วนมากเกินไป เพราะถ้าหากแม่พันธุ์อ้วนเกินไปจะทำให้การผสมติดยาก ดังนั้นถ้าหากสุกรแม่พันธุ์อ้วนมากเกินไป ก็จะใช้วิธีการให้อาหาร โดยให้กินลดลงในแต่ละมื้อ

ก่อนที่จะทำการผสมพันธุ์สุกรทางบริษัทฯ มีวิธีการเตรียมสุกรแม่พันธุ์ให้พร้อมก่อนการผสมพันธุ์ดังนี้

1. กำจัดโรคผิวหนัง หรือพยาธิภายนอกให้แก่สุกรแม่พันธุ์ โดยการอาบน้ำที่ผสมด้วยน้ำยาฆ่าพยาธิภายนอก
2. ทำการถ่ายพยาธิให้แก่สุกรแม่พันธุ์ ก่อนทำการผสมพันธุ์
3. ฉีดวัคซีนป้องกันโรคคหิวหวัดให้แก่สุกรแม่พันธุ์ก่อนทำการผสมพันธุ์
4. ตรวจโรคแท้งติดต่อ ก่อนทำการผสมพันธุ์

สุกรทดแทน

สุกรทดแทนเป็นสุกรที่นำมาทดแทนพ่อแม่พันธุ์สุกรที่คัดทิ้งหรือปลดระวาง ซึ่งทางบริษัทจะทำการซื้อมาจากบริษัทในเครือ สุกรทดแทนนี้เป็นสุกรที่บริษัทเป็นผู้ผลิตเอง โดยการนำเอาพ่อแม่สุกรพันธุ์แท้ที่เป็นพันธุ์เดียวกันผสมกัน ซึ่งจะได้ลูกสุกรเป็นพันธุ์แท้เช่นเดียวกับพ่อแม่

พันธุ์ แล้วทำการขายให้บริษัทในเครือ เพื่อให้บริษัททำการขุนและอนุบาล แล้วทางบริษัทฯ จะทำการซื้อกลับมาเป็นสุกรทดแทน เมื่อสุกรพ่อพันธุ์และสุกรแม่พันธุ์มีอายุประมาณ 11 เดือน และ 8 เดือน ตามลำดับ

แม่พันธุ์ที่นำมาผสมพันธุ์มี 3 ประเภทคือ แม่สุกรหย่านม แม่สุกรกลับสัดหรือแม่สุกรแท้งลูก และสุกรสาวที่คัดเป็นแม่พันธุ์ซึ่งมีอายุประมาณ 8 เดือน และมีน้ำหนักประมาณ 140 กิโลกรัมและผ่านการเป็นสัดมาแล้ว 2-3 ครั้ง

ต้นทุนการผลิตสุกร

ต้นทุนการผลิตสุกรประกอบด้วย 5 ส่วนดังนี้

1. ต้นทุนน้ำเชื้อ

ต้นทุนน้ำเชื้อประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ค่าเสื่อมพันธุ์ของสุกรพ่อพันธุ์

1.2 ต้นทุนการผลิตน้ำเชื้อของสุกรพ่อพันธุ์ ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

1.2.1 ต้นทุนอาหารของสุกรพ่อพันธุ์ - ระหว่างสืบพันธุ์

1.2.2 ต้นทุนค่ายา วัคซีนของสุกรพ่อพันธุ์ และค่าสารเคมีในการผลิตน้ำเชื้อ

1.2.3 ค่าใช้จ่ายของสุกรพ่อพันธุ์ - ระหว่างสืบพันธุ์

1.2.4 ค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนกลางปีนส่วน- ระหว่างสืบพันธุ์

2. ต้นทุนค่าเสื่อมพันธุ์ของแม่พันธุ์

3. ต้นทุนของสุกรช่วงเตรียมผสมและอุ้มท้อง

ต้นทุนของสุกรช่วงเตรียมผสมและอุ้มท้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

3.1 ต้นทุนค่าเสื่อมพันธุ์ของแม่พันธุ์ต่อท้อง

3.2 ต้นทุนค่าน้ำเชื้อต่อท้อง

3.3 ต้นทุนในการเลี้ยงสุกรช่วงอุ้มท้อง ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

3.3.1 ต้นทุนอาหารของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วงเตรียมผสมและอุ้มท้อง

3.3.2 ต้นทุนค่ายาและวัคซีนของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วงเตรียมผสมและอุ้มท้อง

3.3.3 ค่าใช้จ่ายของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วงเตรียมผสมและอุ้มท้อง

- 3.3.4 ค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนกลางปีนส่วน - ช่วงเตรียมผสมและ
อุ้มท้อง
4. ต้นทุนของสุกรช่วงเตรียมคลอดและหย่านม ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้
- 4.1 ต้นทุนของสุกรช่วงเตรียมคลอดประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้
- 4.1.1 ต้นทุนค่าเสื่อมพันธุ์ของแม่พันธุ์ต่อท้อง
- 4.1.2 ต้นทุนค่าน้ำเชื้อต่อท้อง
- 4.1.3 ต้นทุนในการเลี้ยงสุกรช่วงเตรียมคลอด ประกอบด้วย 4
ส่วนดังนี้
- 4.1.3.1 ต้นทุนอาหารของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วงเตรียม
คลอด
- 4.1.3.2 ต้นทุนยาและวัคซีนของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วง
เตรียมคลอด
- 4.1.3.3 ค่าใช้จ่ายของสุกรช่วงเตรียมคลอด
- 4.1.3.4 ค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนกลางปีนส่วน - ช่วงเตรียม
คลอด
- 4.2 ต้นทุนของสุกรช่วงหย่านม ประกอบด้วย 5 ส่วนดังนี้
- 4.2.1 ต้นทุนอาหารของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วงหย่านม
- 4.2.2 ต้นทุนอาหารของลูกสุกร - ช่วงหย่านม
- 4.2.3 ต้นทุนยาและวัคซีนของลูกสุกร - ช่วงหย่านม
- 4.2.4 ค่าใช้จ่ายของสุกร - ช่วงหย่านม
- 4.2.5 ค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนกลางปีนส่วน - ช่วงหย่านม
- 5 ต้นทุนช่วงท้องว่าง ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้
- 5.1 ต้นทุนอาหารของสุกรแม่พันธุ์ - ช่วงท้องว่าง
- 5.2 ต้นทุนยาและวัคซีนของแม่พันธุ์ - ช่วงท้องว่าง
- 5.3 ค่าใช้จ่ายของสุกร - ช่วงท้องว่าง
- 5.4 ค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนกลางปีนส่วน - ช่วงท้องว่าง

วงจรการสะสมต้นทุนของลูกสุกร

ในการผลิตสุกรจะใช้เวลาทั้งหมด 144 วัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงดังนี้

- ช่วงท้องว่างของสุกรแม่พันธุ์ 7 วัน
- ช่วงผสมพันธุ์ อุ้มท้องและคลอดของ สุกรแม่พันธุ์ 114 วัน
- ช่วงหย่านมของสุกร 23 วัน
- รวม 144 วัน

ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการผลิตสุกรจะถูกสะสมและคิดเข้าเป็นต้นทุนของลูกสุกร ดังภาพที่ 9 แสดงวงจรการสะสมต้นทุนของลูกสุกร

ภาพที่ 9 แสดงวงจรการสะสมต้นทุนของลูกสุกรของบริษัท วี.พี.เอฟ.กรุ๊ป จำกัด

